

Konut Uyg.Ar

**İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
KONUT ARAŞTIRMA VE UYGULAMA
MERKEZ MÜDÜRLÜĞÜ**

YAZAR: ERVA KÖŞKER (İTÜ)

**TÜRKİYE'DE TERK EDİLMİŞ ve GÖÇ VEREN
KÖY YERLEŞİMLERİ**

HAZİRAN 2019

İÇİNDEKİLER

1. TERK EDİLMİŞ KÖY YERLEŞİMLERİ

1.1. Lübbey Köyü.....	2-3
1.2. Dereköy.....	3
1.3. Kayaköy.....	4
1.4. Savaşan Köyü.....	4-5
1.5. Sazak Köyü.....	5
1.6. Karanlık Köy.....	5-6
1.7. Eski Çıplak Köyü.....	6
1.8. Sandima Köyü.....	6-7
1.9. Zaz Köyü.....	7
1.10. Karaman Köyü.....	8
1.11. Yazıköy ve Yarıköy.....	8-9
1.12. Marmariç Köyü.....	9
1.13. Çökene Köyü.....	9
1.14. Müşkirek Köyü.....	10

2. GÖÇ VEREN KÖY YERLEŞİMLERİ

2.1. Tepeköy.....	10-11
2.2. Akpınar Köyü.....	11-12
2.3. Yeniöl Köyü.....	13

Göç; insanların yaşadığı mekandan sosyal, siyasi, kültürel ve ekonomik nedenlerden dolayı başka bir yere hareket etmeleri olarak tanımlanan bir kavramdır. Kısa, orta ya da uzun vadeli olduğu gibi geri dönüş veya sürekli yerleşim hedefi güder. Coğrafi bir yer değiştirme olmasının yanı sıra toplumsal ve kültürel değerlerde de değişim ve dönüşüme zemin hazırlar. Göç, geçmişten günümüze geldiği gibi gelecekte de devam edecek olan bir durumdur. Türkiye’de genellikle köyden kente doğru olan göçlere rastlanmaktadır.

1. TERK EDİLMİŞ KÖY YERLEŞİMLERİ

Türkiye’nin birçok bölgesinde mübadele, ekonomik sebepler, baraj yapımı ile su altında kalma riski, doğal afetler, ulaşım, sosyal imkanlar, siyasi olaylar gibi birçok nedenden ötürü yerel halk köylerinden göç etmek zorunda kalmıştır. Terk edilen çoğu köy yerleşimleri yok olmaktadır.

1.1. Lübbey Köyü (İzmir)

Şekil 1.1.1. Lübbey Köyü

Şekil 1.1.2. Lübbey Köyü

Şekil 1.1.3. Lübbey Köyü

Şekil 1.1.4. Lübbey Köyü

Şekil 1.1.5. Lübbey Köyü'ndeki tescilli cami

Şekil 1.1.6. Lübbey Köyü'ndeki tescilli caminin iç kısmı

Küçük Menderes Havzası'nda, Rahmanlar Deresi vadisinde yer almaktadır. Halk, köyü kışlak olarak kullanmakta yazın ise köye 8 km uzaklıktaki Çamyayla'da yaşamlarını sürdürmekteydi. Mevsimsel göçleri uzun süre devam eden köy halkı, 1983 yılında elektriğin gelmesiyle devamlı olarak yaylada yaşamaya başlamışlardır. Ayrıca yaylada yapılan konutların daha konforlu olması ve tarlalarının da orada bulunması göç edilmesine neden olan etkenler arasında bulunmaktadır (Başaranbilek, 2015). Köy yerleşim alanındaki yapıların çoğu terk edilmiş ve yıkılmak üzeredir. Birkaç hanesinde son kalan yöre sakinleri, günümüzde yaşam mücadelelerini devam ettirmektedir. Yapılar genellikle tek veya iki katlıdır. Bunun yanında, herhangi bir büyük taşıtın girmesine imkan vermeyecek kadar dar ve eğimli taş yollardan oluşan kent dokusuna uyumlu olacak şekilde konumlandırılmışlardır (Kut ve Yörür, 2016). Köy okulu harabe bir halde yeniden canlandırılmayı beklemektedir. Köyün tek tescilli yapısı camidir.

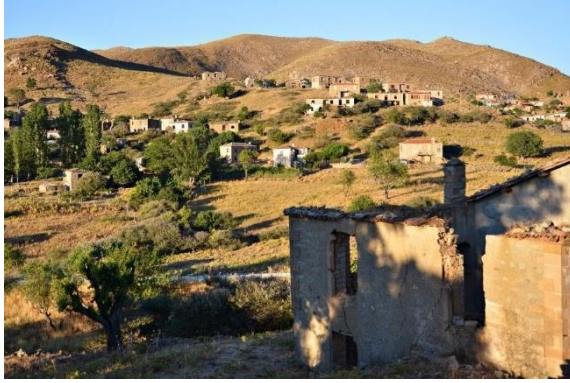
1.2. Dereköy (Çanakkale)

Şekil 1.2.1. Dereköy

Şekil 1.2.2. Dereköy

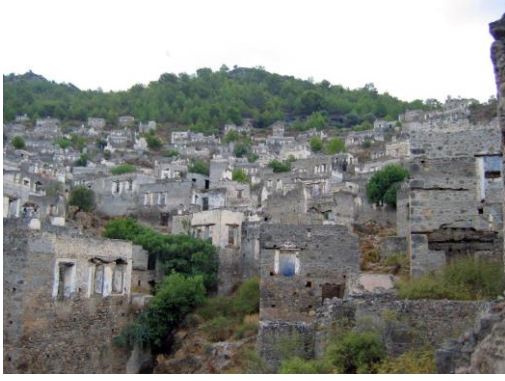
Şekil 1.2.3. Dereköy

Şekil 1.2.4. Dereköy Kilisesi

Halakasi ve Madrabodus tepeleri arasındaki yamaca kurulan köy ortasından geçen iki yolla ikiye bölünmektedir. Osmanlı gezgini Piri Reis'in 16.yy'da adada bahsettiği iki yerleşim yerinden biri olan Rum köyü, nemli bir stratejik konuma sahiptir. Pirgos Limanı sayesinde diğer köylere oranla ekonomik ve sosyal açıdan daha fazla gelişim göstermiştir. Balkanların en büyük köyü olarak kayıtlara geçmiştir. Köy halkı mübadele nedeniyle Yunanistan'a göç etmiştir ve köy tamamen boşaltılmıştır. Daha sonra köye kimse yerleşmemiş olsa da günümüzde köyde bulunan yapılar sağlam bir şekilde ayakta durmaktadır (www.hurriyet.com.tr).

1.3. Kayaköy (Muğla)

Şekil1. 2.1. Kayaköy

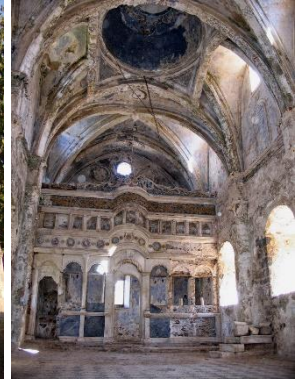
Şekil 1.3.2. Kayaköy

Şekil 1.3.3. Kayaköy

Şekil 1.3.4. Kayaköy Yukarı Kilise

Şekil 1.3.5. Kayaköy kilise içi

1923'te gerçekleştirilen mübadele sonrası bölgedeki Rumlar köyü boşaltmışlardır. Yetkililer tarafından bir takım çalışmalar yürütülerek köy yeniden canlandırılmaya çalışılsa da pek başarılı olunmamıştır (Warkentin, 2015). Geçmiş MÖ 3000 yıllarına kadar giden köyde, antik dönem kalıntılarında olan lahit ve kaya mezarları günümüze ulaşmış durumdadır. Yaklaşık 50 m² büyüklüğünde, her biri manzara ve ışık açısından bir diğerini engellemeyecek şekilde konumlandırılmış, alt katı kiler ve girişinde yağmur sularının toplandığı zemin altı sarnıcı bulunan 350–400 civarı iki katlı konut bulunmaktadır. Ayrıca evlerin bulunduğu bölgede çok sayıda şapel, kilise, okul ve gümrük binası da günümüze ulaşan yapılar arasındadır (Köymen, 2015). Bu yapılar köye gelen turistler tarafından ziyaret edilebilmektedir.

1.4. Savaşan Köyü (Şanlıurfa)

Şekil 1.3.1. Savaşan Köyü

Şekil 1.4.2. Savaşan Köyü

Köy, 2000 yılında yapılan baraj nedeniyle Fırat Nehri'nin suları altında kaldı. Suların neden olduğu tehlikeyi en aza indirmek üzere köyün sakinleri, 30 km ötedeki başka bir köye yerleştirilmiştir. "Sakin Şehir" unvanına sahip olan köy boşaltıldıktan sonra yerleşim bölgesi turizme açılmıştır (www.hurriyet.com.tr).

1.5. Sazak Köyü (İzmir)

Şekil 1.4.1. Sazak Köyü

Şekil 1.5.2. Sazak Köyü

Sakız Adası'nın tam karşısında yer alan, eski bir Rum köyüdür. 1923 yılındaki mübadele anlaşması sonucunda Rumlar, köyü tamamen boşaltarak Sakız Adası'na göç etmişlerdir. Boşaltıldıktan bir süre sonra köy, geride kalan ev eşyaları, kapı, pencere, kiremit ve benzeri yapı malzemelerine kadar talan edilmiştir (www.hurriyet.com.tr).

1.6. Karanlık Köy (Kırklareli)

Şekil 1.6.1. Karanlık Köy

Şekil 1.6.2. Karanlık Köy

Şekil 1.5.3. Karanlık Köy

Şekil 1.6.4. Karanlık Köy

Kırklareli'nde bulunan bir köydür. Köy halkı iş umutlarıyla büyük kentlere göç etmiştir. Günümüzde Demirköy İlçesi'ne bağlı bir mahalledir ("Demirköy Köyleri – İncesirt", 2014).

1.7. Eski ıplak Köyü (İzmir)

Şekil 1.6.1. Eski ıplak Köy

Şekil 1.7.2. Eski ıplak Köy

Ulaşım sıkıntısı çeken köy sakinleri, kendi istekleri doğrultusunda konum olarak daha aşıaıda bulunan Yeşilova Köyü’ne yerleşmişlerdir. Köy boşaltıldıktan sonra geride kalan taş ve kerpiç evler bir süre sonra aşınmıştır (www.hurriyet.com.tr).

1.8. Sandıma Köyü (Muğla)

Şekil 1.7.1. Sandıma Köyü

Şekil 1.8.2. Sandıma Köyü

Şekil 1.8.3. Sandıma Köyü

Şekil 1.8.4. Sandıma Köyü

Şekil 1.8.5. Sandıma Köyü

Şekil 1.8.6. Sandıma Köyü

Bodrum manzarasına tepeden bakan bir konumda olan ve 600 yıllık bir köy olarak bilenen Sandıma'nın terk edilmesine dair birçok rivayet bulunmaktadır. Köyde bulunan evlerin çoğu harabeye dönmüş durumdadır ("Bodrum'da Unutulmuş Bir Yer Sandıma Köyü", 2017).

1.9. Zaz Köyü (Mardin)

Şekil 1.8.1. Zaz Köyü

Şekil 1.9.2. Zaz Köyü

Şekil 1.9.3. Zaz Köyü

Şekil 1.9.4. Zaz Köyü

Mardin'deki Kul Dağı üzerinde konumlanan köy, siyasal baskı sonucunda Süryanilerden oluşan halkın İsveç'e göç etmesiyle boşaltılmıştır. 2000'lerin başında ortam yumuşamaya başlamış ve azınlıkta da olsa köye geri dönüş başlamıştır ("Sarı Topraklardan Yemyeşil Bir Vadiye; Gurs", 2013).

1.10. Karaman Köyü (Mardin)

Şekil 1.9.1. Karaman Köyü

Şekil 1.10.2. Karaman Köyü

Şekil 1.10.3. Karaman Köyü

Şekil 1.10.4. Karaman Köyü

Kızıltepe'ye bağlı 12 köyden oluşan Gurs Bölgesi'nde bulunmaktadır. Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yaşanan siyasi olaylar sonucunda çevre köyler ile birlikte boşaltılmıştır. Günümüzde terk edilmiş ve yıkık dökük durumda olan yapılarla doludur. Tarihi değerlere sahip olan köy çürümeye bırakılmıştır. Bunun yanında, bugünlerde film çekimi için kullanılmaktadır ("Sarı Topraklardan Yemyeşil Bir Vadiye; Gurs", 2013).

1.11. Yazıköy ve Yarıköy (Burdur)

Şekil 1.11.1. Yazıköy

Şekil 1.11.2. Yarıköy

1971 Burdur depreminde, en fazla hasar gören bölgede konumlanmış olan Yazıköy ve Yarıköy, Burdur merkezine bağlıdır. Deprem sonrasında, halk bölgeyi terk etmiş ve köylerin hemen

yanına inşa edilen yeni yerleşim bölgelerine göç etmiştir. Bununla birlikte, deprem sonrasında hasar gören yapılar eski köy dokusunu koruyarak günümüze kadar kalmıştır.

Terk edilme hikayesi, bir depreme dayanan bu iki köyün kuruluş hikayesi de benzerlik göstermektedir. Eski yerleşim yeri bilinmemekle beraber, 1914 yılında meydana gelen depreme kadar bölgede tek bir köy bulunurken, deprem sonrasında köy ikiye ayrılarak iki farklı yere taşınmıştır. “Yazı” olarak anılan bölgeye yerleşen kısma Yeniköy, güneybatıya doğru yerleşen diğer kısma ise Yarıköy denilmiştir (Kurtman, 2015).

Fotoğraflar ve mevcut kalıntılardan yola çıkılarak eski köy dokusunun, ikişer katlı, kırma çatılı ve kerpiç yapılardan oluştuğunu anlaşılmaktadır. Konut tipi, yaygın olarak zemin kat ortasında çift kanatlı giriş kapısı ve yanlarda küçük pencereleri, üst kat ortasında ahşap cumbası ve yanlarda büyük pencereleri olan, simetrik planlı yapılar olarak gözlemlenmektedir. Ayrıca, iki köyde de bir cami ve bir tane köy kahvesi bulunmaktadır. Bunun yanı sıra Yarıköy’de bir okul ve okulun lojmanı bulunmaktadır (Güler, 2015). Günümüze baktığımızda deprem sonrası inşa edilen bölgede yerleşim düzeni, rasyonel olarak parsellere ayrılmış alanda bahçeli, tek katlı, tek tip konutlardan ve daha sonra onları genişletmek için eklenen yapılardan oluşmaktadır.

1.12. Marmariç Köyü (İzmir)

Şekil 1.12.1. Marmariç Köyü

Şekil 1.12.2. Marmariç Köyü

İzmir’in Bayındır ilçesine bağlı Marmariç Köyü 20 sene önce köy halkı tarafından terk edilmiştir. Günümüzde Marmariç Köyü’nde köylülerin aksine, kent hayatının ekolojik ve sosyal dengelerin bozulan gidişatını değiştirmek isteyip İstanbul’dan göçüp buraya yerleşen halk yaşamaktadır. 2003 senesinde köye yerleşen İstanbullular, 49 yıllığına kiraladıkları bu köyde ekolojik yaşamı kurmaya çalışmakta ve terk edilen köyü tekrar canlandırabilmek için belli çalışmalar yürütmektedirler (Çohadar, 2014).

1.13. Çökene Köyü (Bursa)

Şekil 1.13.1. Çökene Köyü

Şekil 1.13.2. Çökene Köyü

Bursa’da konumlan köy, işsizlik sonucu halkın kentlere göç etmesiyle boşaltılmıştır (www.hurriyet.com.tr).

1.14. Müşkirek Köyü (Tunceli)

Şekil 10.14.1. Müşkirek Köyü

Şekil 1.14.2. Müşkirek Köyü

Tunceli’de bulunan Müşkirek Köyü, 1995 yılında yeniden iskan politikaları sonucunda tamamen boşaltılmıştır. Terk edilmeden önce 73 haneye sahip olan köyün 10 hanesi Tunceli’de bulunan farklı köylere yerleştirilmiştir. Geriye kalan hane üyeleri, başta Elazığ olmak üzere İstanbul, Bursa ve İzmir’e göç etmiştir. Bugün halen Müşkirek Köyü’nün 10 hanesi kırsal kesimde yaşarken 63 hanesi de kentsel yerleşim alanında yaşamaktadır (Gün, 2013).

2. GÖÇ VEREN KÖY YERLEŞİMLERİ

Genellikle ekonomik nedenlere bağlı olarak göç veren köy yerleşimlerinde nüfusun büyük bir kısmı kentlere göç etmektedir. Kırsal kesimlerde hane sayısı günden güne azalmakla beraber, imkanların olanak tanıdığı ölçüde kırsal bölgede yaşam devam etmekte ve köyler tamamen terk edilmemektedir.

2.1. Tepeköy (Çanakkale)

Şekil 2.1.1. Tepeköy

Şekil 2.1.2. Tepeköy

Tepeköy, Ege denizinin kuzeydoğusundan bulunan Türkiye’nin en büyük adası olan Gökçeada’nın 9 köyünden bir tanesidir. Gökçeada, konumu nedeniyle tarih boyunca göçlerin sık sık yaşandığı bir ada olmuştur. Göçün prototipi olarak görülmektedir. Göçlerin hem iç hem de dış olarak gerçekleşmesi, nüfusta genel olarak rakamsal değişikliklere neden olmasa da

profilin büyük ölçüde değişmesinin önüne geçememiştir. 1975'ten itibaren Gökçeada genelinde yerleşme oranı giderek artsa da Tepeköy'ün de dahil olduğu birkaç eski köyün nüfusunda azalma görülmektedir.

Yerleşme	1927	1935	1940	1945	1950	1955	1960	1965	1970	1975	1980	1985	1990	1997	2000
İlçe Mer.	2099	1856	1991	2004	2000	1936	2845	2721	4549	4470	4802	5434	6074	7008	7278
E.Bademli	-	463	438	443	420	419	401	293	199	61	43	47	51	28	28
Dereköy	-	1989	1987	1899	1878	1824	1727	1496	742	781	539	705	336	228	196
Eşelek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	152
Kaleköy	-	153	136	121	150	176	132	110	75	24	128	94	105	86	89
Şirinköy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	189
Tepeköy	-	1062	1064	1075	1076	1078	979	681	507	277	195	216	77	39	44
Uğurlu	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	460	490	477	401
Y.Bademli	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	416	660	639	581
Zeytinli	-	825	830	817	802	801	691	640	533	388	271	238	155	84	88
Toplam	6762	6348	6446	6359	6326	6234	5776	5941	6605	6001	5978	7610	7948	8670	8894

Kaynak: DİE

Şekil 2.1.3. Gökçeada'da Sayım Yılları İtibariyle Nüfusun Yerleşmelere Göre Dağılımı

1965 yılından itibaren Tepeköy, dış göçle nüfus kaybetmeye başlamıştır. Ayrıca kırsal kesimden adanın kentsel bölgesine doğru olan göç de nüfusun azalmasına sebep olmuştur. En büyük sebepleri arasında, atanan memur ve çalışanlarla beraber askerlerin büyük bir kısmının da adanın merkezinde yaşamaya başlaması görülmektedir. 1990-2000 sayımları arasında da görüldüğü gibi adanın kırsal nüfusu %14 oranında azalırken kentsel nüfus %17 oranında artmıştır (Kahraman, 2015). Kırsal ve kentsel kesim arasındaki nüfus değişimi günümüzde de devam etmektedir.

2.2. Akpınar Köyü (Erzurum)

Şekil 2.2.1. Akpınar Köyü

Şekil 2.2.2. Akpınar Köyü

Erzurum ilinin İspir İlçesine bağlı küçük bir köy olan Akpınar Köyü, Mescit dağlarının eteğinde bulunan birçok farklı köy ile çevrilidir. Etrafı küçük düzlüklerle çevrili olan Akpınar Köyü'nde her mevsim karasal iklim özelliklerinin etkisi görülmektedir. Kışları karlı, soğuk ve uzun geçerken; yazları kurak, sıcak ve kısa geçmektedir. Sahip olduğu bu iklim özellikleri, meyve ve sebze yetiştiriciliğinin yok denecek kadar az olmasına sebep olurken, aynı zamanda da tarla tarımı ve meraların oluşmasında da etkili olmuştur. Bu nedenle ekonomik yapısı, çoğunlukla büyükbaş ve küçükbaş hayvancılığa dayanmaktadır.

1970'lerin başında, Türkiye genelinde gurbetçi ailelere ekonomik desteğin sağlandığı bir dönem başlamıştır. Seyrek de olsa 1970'lerde geçici aile göçleri Akpınar ve çevresindeki köylerde yaşanmaya başlamıştır. Karahan Kömür İşletmesi'nin açıldığı dönemde artan göçler;

1990'lara gelindiğinde, Kömür İşletmesi'nde çalışanların birikimlerini köy sınırları dışına yatırmaya başlamasıyla aynı seyirde artmaya devam etmiştir. 1995 ve sonrasında ise göçlerle boşalmaya başlayan tarım alanları, meraların oluşumu için bir fırsat olarak görülmeye başlamıştır.

Köyden kente yapılan göçler, köyleri etkilediği gibi göç edilen kent bölgelerinde de birçok sosyal ve ekonomik sonuçlara neden olmuştur. Güreşçi (1995) ve Güreşçi (2009); Akpınar Köyü'nde gerçekleşen göçleri ve nedenlerini belli dönemler altında incelemişlerdir. 1970 – 1985 arası dönemde gerçekleşen göçlerin, genel olarak ekonomik sorunlara ve bu sorunların neden olduğu geçim sıkıntısına bağlı olduğu tespit edilmiştir. Bu sorunlara neden olan etkiler arasında ise miras sonucu küçülen tarım arazileri, tarımdan elde edilen gelir oranının azalması, tarımsal faaliyetlerin ilkel usullere göre yapılmasının devam etmesi ve bunlarla birlikte alternatif gelir kaynaklarının yok denecek kadar az olması görülmektedir. Karahan Kömür İşletmesi'nin açılmasıyla beraber alınan göç kararları, belli bir ölçüde ertelenmeye başlamıştır. Köyden kente göç etmek isteyenlerin, göç etmiş olanlar tarafından cesaretlendirilmeye başlaması ile 1990'lı yıllarda göç oranı oldukça yükselmiştir.

Tablo 1. Akpınar Köyü'ndeki nüfusun yıllar itibari ile gösterilmesi.	
Yıllar	Nüfus
1973	247
1985	127
1990	95
2000	41
2008	24
2009	19
Kaynak: (Anonim, 1973, Güreşçi, 1995, TÜİK, 2000, 2008, 2009 Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS) verileri.	

Şekil 2.2.3. Akpınar Köyü'nde yıllara bağlı nüfus değişim tablosu

Köyden kente göçün en büyük ölçüde yaşandığı yerlerden biri olan Akpınar Köyü'nde bulunan mevcut nüfus, 1970'lerden günümüze gelene kadar %92 oranında azalmıştır. Köy nüfusunda görülen azalma, kış aylarında kendini daha çok belli etmektedir. 2010 yılında yapılan bir araştırmada, köyde sadece bir hanenin ve bu hanede de yalnızca 2-3 kişinin yaşadığı görülmüştür. Yaz aylarına gelindiğinde ise hane sayısının yaklaşık olarak 5 katına çıktığı ve nüfusun 25-30 civarına kadar yükseldiği tespit edilmiştir.

Tablo 2. Akpınar Köyü'nden göç edilen yerler ve sayıları.		
Göç edilen yer	Hane sayısı	Nüfus
Gemlik (Bursa)	127	508
İstanbul	10	40
İzmir	2	6
İspir	2	6
Erzurum	2	5
Ankara	1	4
Diğer	3	10
Toplam	147	579

Şekil 2.2.4. 2010 yılı itibariyle Akpınar Köylülerinin göç ettikleri kentsel bölgeler ve yaklaşık nüfusları

Akpınar Köyü'nde gerçekleşen göçlerin yönü çoğunlukla kentsel bölgelere doğru olmuştur. Daha önceden göç edilen yer olması, akrabaları veya komşularının göç ettiği yer olması ve ekonomik fırsatlar göç edilen yerin tercihiinde önemli etken olmuşlardır (Aslan ve Boz (2004), Güreşçi ve Yurttaş (2008)).

2.3. Yeniyol (Rize)

Şekil 2.3.1. Yeniyol Köyü

Türkiye'nin en çok göç veren bölgelerinden biri olan Doğu Karadeniz bölgesinde bulunan Yeniyol Köyü, Rize ilinin Ardeşen ilçesine bağlıdır. Göçlerin en fazla yaşandığı bölge olmasına rağmen Yeniyol Köyü'nde, göç sürecinin tamamlandığını düşünen kişilerin ilk hareket noktalarına dönmeleri olarak tanımlanan tersine göç olgusu da hakimdir. Geri dönüş nedenleri arasında emeklilik ve istenilen başarının elde edilememesi gösterilebilmektedir. Belli bir süre sonra ekonomik, toplumsal ve kültürel nedenlerle kentte tutunamadıklarından köylere kesin dönüş gerçekleştirirler. Geri dönüş beraberinden birçok sorunu da getirir (Tezcan, 1989). Köye geri dönen ailelerin yeni arazi arayışları, yeni ev yapma fikrine olan istekleri, eski yaşam alışkanlıklarına geri dönmeye çalışmaları, miras konularında paylaşımlar gibi konularda sorunlar ortaya çıkmaktadır.

Yeniyol Köyü'nün göç vermesinin nedenleri arasında gelişmeye ve tarımsal dönüşüme izin vermeyen coğrafi koşullar, sanayi gelişiminin yeteri kadar gelişmemiş olması sebebiyle insanların ekonomik sıkıntılar yaşaması gösterilmektedir. İnsanların yeni arayışlara doğru yolculuğa çıkmasının temeli, geçim sıkıntılarını çözmeye yöneliktir. Ayrıca, okul alt yapısının sahip olduğu eksiklikler nedeniyle şehir dışına okumaya giden öğrenci sayısı da oldukça fazladır (Genç, 2011).

Dönem	Net Göç Oranı (%)
1975- 1980	-26,1
1980-1985	-32,6
1985-1990	-84,0
1995-2000	-21,9
2000-2007	-1,9
2007-2016	-1,8

Şekil 2.3.2. Yıllara Göre Rize İlinin Net Göç Oranları

Yeniyol Köyü'nde resmi kayıtlara göre 184 hane bulunmakla birlikte, son 5 yılda köyde sürekli yaşayan nüfus 350 ile 390 kişi arasında değişmektedir. Bununla birlikte yaz aylarında köydeki nüfus yaklaşık olarak üç katına çıkmaktadır. Yaz aylarındaki nüfus artışının iki farklı temel nedeni bulunmaktadır. Öncelikle, kış aylarında ilçe merkezinde çalışan ve otomobil sahibi olan insanların yaz aylarında köye geri dönmesi, köydeki yaşam ve kentteki çalışma hayatını birleştirmektedir. Bu kısım nüfusun %70'ini oluşturmaktadır (Kepenek ve Uğuzman, 2018). Bunun dışında, Rize ili dışında yaşayıp yaz tatillerinde köye dönen nüfus oldukça fazladır.

KAYNAKÇA

KUT E. ve YÖRÜR N., “Terk Edilmekte Olan Köyler Üzerine Bir Araştırma: Ödemiş Lübbey Köyü”, Ege Mimarlık, S:98, Temmuz 2016, s.36-39

<http://egemimarlik.org/94/7.pdf>

ŞAŞMAZ E., “ Lübbey Köyü Cami – Ödemiş”, Tarihi Mekanlar Kişisel Ansiklopedi, 2012

<http://www.erolsasmaz.com/?oku=1371>

Atar N., “Tarihi Lübbey Köyü Yok Olmaktan Kurtuluyor”, Temmuz 2018

<http://www.turizmhaberleri.com/haberayrinti.asp?ID=33628>

WARKENTIN E., “Bir Zamanlar Barış İçinde Birlikte Yaşamın Simgesi: Kayaköy”, BBC Travel, Aralık 2015

https://www.bbc.com/turkce/haberler/2015/12/151223_vert_tra_kayakoy

KÖYMEN E., “Kayaköy: Barış ve Dostluk Köyünden ‘Tatil Köyü’ne!”, Mimarlık Dergisi, S: 382, Mart-Nisan 2015

<http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=396&RecID=3613>

Demirköy Köyleri

<https://www.trakyanet.com/trakya/kirklareli/demirkoy/187-koyler/1468-koyleri.html?showall=&start=8>

Bodrum’da Unutulmuş Bir Yer Sandıma Köyü

<https://www.nowbodrum.com/bodrumda-unutulmus-bir-yer-sandima-koyu/>

Sarı Topraklardan Yemyeşil Bir Vadiye: Gurs

<http://enesonay.blogspot.com/2013/05/sari-topraklardan-yemyesil-birvadiye.html>

ÖZYILDIRAN G., “Deprem Köyü: Yazıköy ve Yarıköy”, Mimarlık Dergisi, S:388, Mart-Nisan 2016

<http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=402&RecID=3872>

GÜLERYÜZ M., “Bir Köyü Yeniden Canlandırma Hayali, Marmariç Deneyimi”, Mimarlık Dergisi, S: 380, Kasım-Aralık 2014

<http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=394&RecID=3524>

GÜN S., “Mülksüzleşme Süreci Bağlamında Bir Köy Monografisi”, Folklor / Edebiyat, Cilt:19, Sayı:76, Nisan 2013

<https://dergipark.org.tr/download/article-file/255478>

KAHRAMAN S., “Gökçeada’da Göçlerin Nüfus Gelişimi ve Değişimi Üzerine Etkileri”, Coğrafi Bilimler Dergisi, 2005, s. 39-53

<http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/33/827/10478.pdf>

GÜREŞÇİ E., “Köyden Kente Göçün Köydeki ve Kentteki Yansımaları: Akpınar Köyü Üzerine Bir Değerlendirme”, Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi, Cilt: 2, Sayı: 2, 2010

http://sobiad.org/eJOURNALS/dergi_SBD/arsiv/2010_2/06ertugrul_guresci.pdf

KEPENEK E. ve UĞUZMAN T., “Haydi Köyümüze Geri Dönelim! Tersine Göçün Sosyoekonomik Etkileri: Yeniyol Köyü”, Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi, Sayı: 40/2, Ekim 2018, s.11-36

<https://dergipark.org.tr/download/article-file/561581>

<http://www.hurriyet.com.tr/seyahat/galeri-turkiyenin-terk-edilmis-ilginc-koyleri-her-birinin-hikayesi-sizi-cok-sasirtacak-40619567#page-31>

<https://www.neoldu.com/kaderine-terk-edilmis-tarihi-11-koy-7860h.htm>